

Οι αγορές που γίνονται αφορούν κυρίως σε διαμερίσματα τα οποία μπορούν να ενοικιαστούν εύκολα και είναι κυρίως μεταχειρισμένα τα οποία δεν απαιτούν μεγάλα κόστη ανακατασκευής και συντήρησης. Ωστόσο, οι μερικές δεκάδες αγοραπωλησίες δεν έχουν καταφέρει να «σώσουν» τον κλάδο ο οποίος βουλιάζει και αυτή τη χρονιά εξαιτίας της παντελούς έλλειψης ενδιαφέροντος, της ανυπαρξία επενδυτικής - κατασκευαστικής δραστηριότητας, της διατήρησης του αποθέματος απούλητων σπιτιών σε υψηλά επίπεδα. Όπως τονίστηκε σε πρόσφατο συνέδριο του Ελληνικού Ινστιτούτου Εκτιμητικής, υπάρχουν ακραίες μειώσεις τιμών της τάξης του 50% και πάνω στα πολύ ακριβά ακίνητα, λόγω φορολόγησης και στα πολύ φθηνά λόγω ανυπαρξίας ενδιαφέροντος. Από τις αγοραπωλησίες που γίνονται πολλές κυρίως σε νεόδμητα, δεν καλύπτουν ούτε το κόστος παραγωγής. Δηλαδή οι ιδιοκτήτες, κατασκευαστές κατά κύριο λόγο, πουλάνε κάτω του οικοδομικού κόστους, σε μια προσπάθεια να «διώξουν από πάνω τους» μια περιουσία που φορολογείται και με ΕΝΦΙΑ. Τέλος, υπάρχουν και οι περιπτώσεις «αναγκαστικής πώλησης», από ανάγκη δηλαδή κάποιος ιδιοκτήτης πουλάει όσο όσο. Σ' αυτό το κλίμα όσοι επενδυτές διαθέτουν «ζεστό» χρήμα και δεν είναι αναγκασμένοι να καταφύγουν σε τραπεζική χρηματοδότηση (η οποία είναι αδύνατη λόγω των προβλημάτων ρευστότητας), έχουν μπροστά τους την ευκαιρία να κάνουν «αγορές από το πανέρι». Δηλαδή διαμερίσματα σε πολύ χαμηλές τιμές, μεζονέτες με κόστος σχεδόν όσο το κόστος κατασκευής και με πολυτελή ακίνητα αξίας ενός εκατομμυρίου ευρώ και πάνω να πωλούνται στη μισή τιμή.